

Budme horliví vo viere, ba ochotní za vieru aj trpieť.

Veľký Slavkov. Sv. Ondreja 1949.

Bud' pozdravený Kríž! Bezpečný a radostný sa ponáhľam k tebe, aby si prijal i mňa, učeníka toho, ktorý na tebe pnel! Takto privítal svoju šibenicu, svoj nástroj smrti a utrpenia Váš svätý. Sv. Ondrej, apoštol a martýr Krista. A tento obraz – dnešnému svetu divný – obraz človeka s radosťou vítajúceho kríž utrpenia - by som dnes chcel hlboko vštepiť do vašich srdc. Hlboko a natrvalo. Preto, aby aj Vás všetkých obraz ten povzbudil – a to najmä dnes, v terajšej dobe, aby ste aj vy s radostnou horlivosťou vyznávali svoju vieru, ba ešte viac – aby ste boli ochotní za svoju vieru aj trpieť a znášať rozličné kríže!

Horlivo vyznávať svoju vieru, ba aj ochotní trpieť za ňu. Lebo vieru je toho hodná. Lebo čože je viera? Čože je to tá nadprirodzená čnosť, božská, ktorú sám Boh vštepil do našich srdc pri sv. krste? To je ochota prijímať, za pravdu prijímať všetko, čo povie Boh. Božie pravdy, celé Božie zjavenie, aj to voláme vierou. A konečne viera je aj celé naše náboženstvo, všetko, čo sa vzťahuje v našom živote na Boha, Cirkev a večný život. To my voláme viera. Za toto všetko – za tú vnútornú pripravenosť prijímať slová Božie, za samé tie Božie slová pravdy večnej, za C., ktorá nám tieto slová dáva zaručene isto a neomylné – za to sa oplatí aj radostne zniesť utrpenie, kríž.

Lebo viera, to je veľká vec. A len za veľké veci, len za cennosti dáva rozumný človek svoju námahu, svoj čas, utrpenie, je hotový aj trpieť. Len za poklady a drahé perly. Za jedinú vzácnu perlu – ako hovorí sám Kristus, bol bohatý kupec ochotný dať celý svoj majetok. A viera je taký poklad, je taká perla. Ved' len počujme, čo o nej hovorí sám Boh, samo PSv., sám Kristus: Písmo sv. je plné vážnych slov vysoko oceňujúcich vieru.: *Všetko je možné tomu, kto verí. Ján 6, 47: Veru, veru, hovorím Vám, kto uverí...bude mať život večný.* Viera znamená teda nesmrteľnosť. Čo je viera? *Blahoslavení, ktorí nevideli, ale uverili* – to je viera – blahoslavenstvo, šťastie. Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený. To je viera – prvá podmienka spásy – večného šťastia. 1 Ján 5, 4: To je víťazstvo, ktoré premáha svet, viera naša. Viera – víťazstvo nad svetom. Bez viery sa nemožno zapáčiť Bohu – viera znamená priateľstvo s Bohom. Spravodlivý žije z viery – viera – život. Na miesto pokoja prichádzame iba my, ktorí veríme – viera – záruka pokoja, podmienka mieru. Hľa, to je viera: život, večný život, priateľstvo Boha, podmienka spásy, víťazstvo nad svetom, pokoj. A to sú najväčšie hodnoty, čo človek má. Najväčšie veci, za ktorými človek túži. Teraz už dokážeme pochopiť, prečo Ondrej prijímal kríž s takou radosťou. Kríž, ktorý mu síce bral časný život, ale nechával mu vieru. Lebo tento nesmierny poklad možno aj stratiť, kto oň nedbá, lebo za tento poklad núkajú neraz veriacemu všelijaké náhrady, na tento poklad neraz aj útočia nepriatelia, tento

poklad neraz aj obkydávajú hanou, aby sa nezdal taký krásny, taký veľký. Neraz aj dnes. Koľko ráz počuť dnes výsmech z viery, koľko ráz sa dnes viera nazýva starým tovarom, znakom spiatočnícva, nekultúrnosti... Preto je treba smelo sa priznať k viere. Lebo ak necháme si svoju vieru zahaľovať rúškom hanby, zabudnutia, ľahko môžeme na ňu aj zabudnúť, aj ju stratiť. Preto ju treba smelo vyniesť pred svet. Smelo, horlivo a – nebojácne. Vyznať svoju vieru. Aj sv. Augustín to už pripomína: *Tí, čo nechcú o tom, čo veria, aj hovoriť, nemajú dokonalú vieru, lebo ku viere patrí veriť aj slová Krista: Kto mňa vyzná pred ľuďmi...* Ani dnes neslobodno skrývať vieru. Dnes neslobodno nechať svoju vieru len v matrike, byť len matrikovým katolíkom. Dnes treba vyznávačov, martýrov – t. j. svedkov, že je to naozaj tak. Vyznávať vieru. Nehanbiť sa za svoju vieru. A nebáť sa za svoju vieru znášať aj ťažkosti a utrpenia. Za takú veľkú vec sa to ozaj oplatí. Príklady miliónov nás povzbudzujú a priťahujú. Sv. Ondrej len jeden z nich. Lebo my katolíci sme naozaj synovia mučeníkov. Potomkovia tých, čo za svoju vieru radostne obetovali všetko. A nielen mučeníci prvých dôb – nielen apoštoli, ale státisíce mučeníkov rímskych, všetkých stavov, všetkých vekov – starcov i detí, mužov i žien, matky i panny. Ale aj mučeníci nových dôb. 5. júla 1902 zavraždil nemravný 20 ročný muž žijúci ešte dnes 12 ročné talianske dievča – Máriu Goretti, dnes už blahoslavenú (či svätú). Zavraždil ju, lebo nechcela zhrešiť, lebo chcela žiť podľa viery, z viery, chcela žiť čisto panensky – lepšie zomrieť, než sa poškrvniť hriechom - boli jej posledné slová, keď pri obrane svojej čistoty zomierala dopichaná nožom nemravníka. Obetovala za vieru, za život viery život tela. Novokresťania z pohanov sú hrdinskými príkladmi obetí a horlivosti za vieru: P. Frässle rozpráva: Na Kongu prichádzajú kresťania zďaleka na člnoch – nedbajú na dážď a zlé počasie. Raz o 3 hod. ráno klopali mu už na dvere. Čo je? Chceme sa sponedať. Ale za takej búrky nebolo treba podstúpiť takú ďalekú cestu. Pohania idú na sponedať aj v búrke a my by sme nemali ísť na sv. omšu? Za jednej takej búrky sa 11 kresťanov utopilo v rieke. Ostatní potom zanechali svoje domy a presťahovali sa na druhú stranu rieky, aby nemuseli za búrky prechádzať cez nebezpečnú riekú. A čo my? Len pohrozia – odobratím nejakej hmotnej aj malej výhody – a už nechávame sv. omšu. Len začne niekto nadávať na Boha a vyhrážať sa veriacim a už sme hotoví zaprieť vieru? Ostaneme ticho, hoci by sme vedeli dobre zahriať toho, kto uráža. Či nás nezahanbuje malý mexický chlapec. R. 1929. 16-ročný. Hovoril o viere. Chytili ho. Kde sú kňazi? Zavesili ho za palce na hrušku. Trpel hrozné bolesti. Zakričal: Pustite ma, chcem Vám niečo povedať. Dali ho dolu. Chlapec povedal: Teraz ma zas môžete uviazať za tieto prsty a víťazne vystrčil ukazováky. Násilníci boli rozzúrení, zabili ho. Radostné utrpenie za vieru. Radostné, lebo prináša blahoslavenstvo. Blahoslavení, ktorí trpia prenasledovanie pre spravodlivosť. Takto radostne si musíme vážiť svoju vieru. Radostne ju vyznávať, radostne znášať aj utrpenie, aj výsmech, aj hmotné obete, aj obete postavenia, aj obete potupovania, aby sme aj my mali česť patriť k tým blahoslaveným, ktorí trpeli pre spravodlivosť na zemi, a dosiahli spravodlivosti a radosti večnej. Amen.